પ્રવચન–૨ તા. ૨૯–૧૨–૨૫ સવાર

Episodes 260 - 262

Episode 260

Add Value, Feel Fulfilled

Adding value

* Change of
  - Location / position - won't help
  - Need change of perception
* Live differently = Different things / Things differently
  - Eg. પ્રાણાયામ - breathe differently
  - Eg. Diet - eat differently
  - Eg. Exercise - walking differently
  - Spirituality - thinking differently
* Disease of the world is
  - Overthinking
  - Don't reject and be dejected
  - Eg. સફળતા by climbing steps of failures
* Eg. Value of paintings
  - Who gives the value
  - Eg. Canvas etc. - some Rs.
  - You added value
* Add value to others
  - Relationships
  - સેવા
  - how?

    ↓
* Guru adds value to our life

  Let's add value to His mission

How?

I) Create time

* Take out time for others in their crucial moments
* Don't brush it away by saying have no time
* It's not about extensity of time but intensity
* Not lot of time but at least at crucial time

II) Forget other's mistakes

* Forgetting yours

  Why not of loved ones

  Eg. Einstein - prejudice - atom
* Eg. Rockefeller employee

  lost millions of company - remembered the right decisions
* Don't make others scapegoats by blaming others
* Eg. Nelson Mandela

  Let go of the grudges

III) Believe in unbelievable

* Don't get trapped in phantom fears
* Eg. Brahmaviharidasji

  Choose the lonely eyes
* Faith in His nobility - ability
* Guru touches your head - headache

  Pain won't go - realise I am not head

Episode 261

છંદ ૫૦

(૧) આ ભવભય મટાડવાનો ઉપાય

શું ચિંતવતાં ભય જાય?	
* આત્મા શરીરપ્રમાણ છે - ઉપરથી નીચે સુધી જ્ઞાનમય છે - નિત્ય છે * શરીર, ધનાદિ પરપદાર્થ છે વૈભવ, પરિવારાદિ ક્ષણભંગુર છે - ઉત્પત્તિ ત્યાં નાશ / સંયોગ ત્યાં વિયોગ - પરિગ્રહ પ્રપંચ તે જાળ સમાન * આમ ચિંતવન કરતાં આલોકભય ઉત્પન્ન થતો નથી - જ્ઞાની પોતાના આત્માને સદા જ્ઞાનરૂપ અને કલંકરહિત જુએ છે - તેથી નિઃશંક / નિર્ભય છે	* પાપ-પુણ્ય ઉદય વિચિત્ર છે Eg. મહાવીરપ્રભુની માસી - ચંદનબાળા મૃગાવતીની કૌશાંબીમાં વેચાય Eg. શ્રેણિક - ભાવિ તીર્થંકર - કોણિક * પુણ્ય-પાપ ઉદય હોય પણ - Not in આત્મા - with આત્મા - પરિસ્થિતિ - not સ્વભાવમાં * આશા of what's not yours - સાથ છૂટે તે સાથી નહીં - છતાં સાથી માનવું - મોહરાજાનું ષડયંત્ર * ભગવાન અને ભય - Can never stay together - સંયોગો Eg. Spring Autumn - Will change - come and go * તેથી પરિગ્રહાદિ જંજાળરૂપ - સંકલ્પ-વિકલ્પ કરાવનાર છે - સ્પૃહા, ભય કરાવનાર છે
* પગથી માથા સુધી - શરીરપ્રમાણ - આત્માનો જ્ઞાનગુણ વ્યાપીને રહ્યો છે - તે જ્ઞાનસ્વરૂપ અભંગ છે * પણ શરીરરૂપ પુદ્ગલ - પરદ્રવ્ય - ભંગ - ક્ષણભંગુર છે - સંસારવૈભવાદિ પણ ક્ષણભંગુર છે * જેની ઉત્પત્તિ તેનો નાશ જેનો સંયોગ તેનો વિયોગ સંયોગ-વિયોગથી - વૃદ્ધિ-હાનિ નથી * મેરા સો જાવે નહીં - જાવે સો મેરા નહીં આ સિદ્ધાંત છે - સંયોગ અને સંયોગીભાવનો મારી અંદર અભાવ છે - સ્વભાવ અને સ્વભાવસાધન (રત્નત્રય) મારી અંદર સદ્ભાવ છે	* આમ ચિંતવન કરતાં આલોકભય ઉત્પન્ન થતો નથી * આમ જ્ઞાની જીવ પરિગ્રહ / પુદ્ગલના વિનાશથી - ભય પામતા નથી - નિઃશંક રહી નિર્ભય રહે છે - સદા પોતાને નિષ્કલંક જ્ઞાનરૂપ જુએ છે * જ્ઞાનરૂપ પોતાને જુએ છે તેથી - જ્ઞાતા રહે સર્વને જાણતાં - પ્રપંચ લાગવાથી - no સ્પૃહા, no ભય * પરિગ્રહ ધારવો = પાપનો ઉદય પરિગ્રહનો ત્યાગ કરવો = પુણ્યનો ઉદય

Episode 262

છંદ ૫૧

(૨) પરભવભય મટાડવાનો ઉપાય

શું ચિંતવતાં ભય જાય?

* જ્ઞાનપિંડરૂપ આત્મા જ મારો લોક છે
  - જેને નિહાળતાં મોક્ષસુખનો અનુભવ થાય છે
* જ્યાં દુઃખ-દોષ મળે
  - એવા સ્વર્ગાદિ મારો લોક નથી
* પુણ્ય સુગતિ / પાપ દુર્ગતિ દેનારું છે
  - બન્ને ખંડિત છે - હું અખંડિત
    શિવસુખનો નાયક છું / બાદશાહ છું
* એવો વિચાર કરવાથી પરલોકભય
  - ચિત્તને વિષે વ્યાપતો નથી
* જ્ઞાની પોતાના આત્માને સદા
  - નિષ્કલંક અને જ્ઞાનરૂપ જુએ છે
  - તેથી નિઃશંક / નિર્ભય રહે છે

---

* જેને ભય નહીં તેને જ
  - નિર્જરા થાય so in
  - નિર્જરા અધિકાર

---

* આત્મા ગુણોનો પિંડ (ચક્ર = પિંડ) છે
  - જ્ઞાનનો પિંડ આત્મા જ અમારો લોક છે
  - જેને અવલોકતાં મોક્ષસુખ પામી શકાય છે
* મારો જ્ઞાનલોક તો
  - મારી સાથે જ છે - સુખરૂપ છે
  - તેમાં દુઃખ - દોષ છે જ નહીં
* બહારના લોક મારા નથી
  - દુઃખ / દોષરૂપ છે - સુખરૂપ નથી
  - પુણ્ય સુગતિ આપનાર છે
    પાપ દુર્ગતિ આપનાર છે

---

* પુણ્ય-પાપ બન્ને
  - આત્મામાં નથી
  - આત્મભાવ નથી - વાંછનીય નથી
* સંયોગો સાથે
  - સુખનો સંબંધ નથી
  - દેવગતિ આદિનો
* જ્યાં પુણ્ય-પાપ તરફની રુચિ
  - ત્યાં આત્મભાવની ખંડના થાય છે
  - હું અખંડિત - સિદ્ધરૂપ છું
* આવા સ્વરૂપના વિચારથી
  - આત્મજ્ઞાનીને પરલોકનો
    ભય લાગતો નથી (સંયોગોનો)
* તેથી પરલોકના ભયની
  - ભ્રાંતિ છોડી તે સદા
  - આત્મસ્વરૂપમાં રહે છે
* એવા જ્ઞાની સદા
  - નિષ્કલંક જ્ઞાનસ્વરૂપમાં રહે છે
  - સદા નિઃશંક / નિર્ભય હોય છે

---

* નિષ્કલંક સ્વભાવની નિઃશંકતા છે
  - તેથી પર્યાયમાં પણ
    નિષ્કલંકતા અને નિર્ભયતા છે
* આત્મા તો મોક્ષપુરીનો
  બાદશાહ છે

  ઈતરલોક - ઈતરભાવ મારા નથી
  તેનો વિકલ્પ છાંડી - નિજાનંદમાં
  મસ્ત રહે છે